

1 În cazul în care salariatul îi comunică angajatorului demisia sa:

- A. salariatul este obligat să își motiveze demisia, sub sancțiunea nulității acesteia;
- B. refuzul angajatorului de a înregistra demisia dă dreptul salariatului de a face dovada acesteia prin orice mijloace de probă;
- C. pe durata preavizului contractul individual de muncă se suspendă.

2 Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica angajatorul în conformitate cu dispozițiile Codului muncii în cazul în care salariatul săvârșește o abatere disciplinară sunt:

- A. avertismentul verbal;
- B. retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;
- C. suspendarea contractului individual de muncă pentru o perioadă de 1-3 luni.

3 Potrivit Codului muncii, detașarea:

- A. poate fi dispusă pe o durată nedeterminată, urmând ca angajatorul să dispună ulterior încetarea ei, într-un termen prevăzut de lege;
- B. reprezintă actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări în interesul angajatorului care a dispus detașarea;
- C. poate fi refuzată de salariat numai în mod excepțional și pentru motive personale temeinice.

4 Nulitatea contractului individual de muncă:

- A. nu se poate acoperi în nicio situație prin îndeplinirea ulterioară a cerinței legale care nu a fost respectată la încheierea contractului;
- B. poate fi constatată prin acordul părților;
- C. produce efecte pentru trecut în cazul constatării sale de către instanța judecătorească.

5 Concediul de odihnă:

- A. are o durată minimă de 20 de zile calendaristice;
- B. poate fi întrerupt, la cererea salariatului, pentru motive obiective;
- C. nu poate fi compensat în bani în nicio situație.

6 Contractul individual de muncă pe durată determinată:

- A. dacă este încheiat pentru a înlocui un salariat al cărui contract individual de muncă este suspendat, expiră la momentul încetării motivelor ce au determinat suspendarea contractului individual de muncă al salariatului titular;
- B. poate fi încheiat în orice situație, pentru a verifica aptitudinile personale și profesionale ale salariatului;
- C. nu poate conține o perioadă de probă.

7 Potrivit prevederilor Codului Muncii, în materia conflictelor individuale de muncă:

- A. sarcina probei revine întotdeauna reclamantului;
- B. acțiunile sunt scutite de taxa judiciară de timbru;
- C. sarcina probei revine întotdeauna părâtului.

8 Potrivit legislației în vigoare, în cazul telemuncii:

- A. salariatul, în mod regulat și voluntar, își îndeplinește atribuțiile specifice funcției, ocupației sau meseriei pe care o deține în alt loc decât locul de muncă organizat de angajator, folosind tehnologia informației și comunicațiilor, cu condiția să comunice către angajator care este locul din care își va îndeplini activitatea, pentru a permite angajatorului să ia măsurile de securitate și sănătate în muncă ce se impun;
- B. refuzul salariatului de a consimți la prestarea activității în regim de telemuncă poate constitui motiv de sancționare disciplinară a acestuia;
- C. telesalariatul poate să utilizeze echipamentele de muncă proprii dacă părțile convin în scris acest lucru.

9 Contractul colectiv de muncă poate să înceteze:

- A. prin denunțare unilaterală;
- B. prin acordul părților;
- C. prin ordin emis de Ministrul Muncii.

10 Conform legislației în vigoare aplicabilă negocierii și încheierii contractelor colective de muncă, la nivel național:

- A. se poate încheia un singur contract colectiv de muncă;
- B. nu se poate încheia un contract colectiv de muncă în sensul în care acesta este reglementat de lege;
- C. se pot încheia mai multe contracte colective de muncă între diversele confederații sindicale și confederații patronale.

11 Pentru constituirea unui sindicat:

- A. este necesar un număr de minim 15 angajați din aceeași unitate;
- B. este necesar un număr de minim 15 membri, indiferent de angajatorul lor;
- C. legea nu impune un număr minim de membri.

12 Membrii unei organizații sindicale care sunt aleși în organele executive de conducere ale acesteia:

- A. pot cere, în cazul în care se retrag din organizația sindicală, restituirea sumelor depuse drept cotizație sau a sumelor ori bunurilor donate, în condițiile legii;
- B. nu pot fi salariați din fondurile organizațiilor sindicale;
- C. dacă lucrează nemijlocit în unitate în calitate de angajați au dreptul la reducerea programului lunar de lucru cu un număr de zile destinate activității sindicale, negociate prin contractul colectiv de muncă la nivel de unitate, fără obligația angajatorului de a plăti drepturile salariale pentru aceste zile.

13 Sunt considerate perioade asimilate stagiului de cotizare în sistemul de pensii publice perioadele necontributive în care asiguratul nu a realizat stagiul de cotizare, dar s-a aflat în următoarea situație:

- A. a beneficiat de pensie de invaliditate, indiferent de gradul de invaliditate;
- B. a beneficiat de pensie de invaliditate, cu excepția cazului în care invaliditatea a fost de gradul III;
- C. a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar organizat potrivit legii, pe durata normală a studiilor respective, chiar dacă nu a absolvit cursurile respective cu diplomă.

14 Pensia anticipată:

- A. se poate acorda asiguraților care au realizat stagiul complet de cotizare precum și celor care au depășit stagiul complet cu până la 8 ani, dacă mai au cel mult 5 ani până la împlinirea vârstei standard de pensionare;
- B. cuantumul său se stabilește în aceleași condiții în care se stabilește cuantumul pensiei pentru limită de vârstă;
- C. nu se poate transforma în pensie pentru limită de vârstă decât la cererea scrisă a pensionarului în cauză.

15 Pensia pentru limită de vârstă:

- A. se acordă automat, în temeiul legii, la data îndeplinirii condițiilor standard de pensionare;
- B. se acordă la cererea persoanei îndreptățite;
- C. nu se poate cumula cu venituri realizate din activități independente.

16 Condițiile cumulative de acordare a pensiei pentru limită de vârstă în sistemul public de pensii sunt:

- A. pentru femei, vârsta standard de pensionare de 63 de ani și stagiul minim de cotizare de 15 ani;
- B. pentru bărbați, vârsta standard de pensionare de 65 de ani și stagiul complet de cotizare de 35 ani;
- C. atât pentru femei, cât și pentru bărbați, vârsta standard de pensionare de 65 de ani și stagiul minim de cotizare de 15 ani.

17 În Cauza C-644/19, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat:

- A. articolele 1 și 2 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că se aplică unei reglementări naționale în temeiul căreia, între cadrele didactice ale unei instituții universitare care continuă să își exercite profesia după împlinirea vârstei legale de pensionare, doar cadrele didactice care au calitatea de conducător de doctorat își pot menține statutul de cadru didactic titular, în timp ce cadrele didactice care nu au calitatea de conducător de doctorat nu pot încheia cu această instituție decât contracte de muncă pe durată determinată, care au un regim de remunerare inferioră celei acordate cadrelor didactice titulare;
- B. clauza 4 punctul 1 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, cuprins în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că nu se opune aplicării unei reglementări naționale în temeiul căreia, între cadrele didactice ale unei instituții universitare care continuă să își exercite profesia după împlinirea vârstei legale de pensionare, doar cadrele didactice care au calitatea de conducător de doctorat își pot menține statutul de cadru didactic titular, în timp ce cadrele didactice care nu au calitatea de conducător de doctorat nu pot încheia cu această instituție decât contracte de muncă pe durată determinată, care au un regim de remunerare inferioră celei acordate cadrelor didactice titulare, în măsura în care prima categorie de cadre didactice este compusă de (din) lucrători pe durată nedeterminată comparabili cu cei din a doua categorie, iar diferența de tratament, care se manifestă îndeosebi prin regimul de remunerare menționat, nu este justificată de un motiv obiectiv, aspecte a căror verificare nu este de competența instanței de trimitere;
- C. clauza 4 punctul 1 din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, cuprins în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că se opune aplicării unei reglementări naționale în temeiul căreia, între cadrele didactice ale unei instituții universitare care continuă să își exercite profesia după împlinirea vârstei legale de pensionare, doar cadrele didactice care au calitatea de conducător de doctorat își pot menține statutul de cadru didactic titular, în timp ce cadrele didactice care nu au calitatea de conducător de doctorat nu pot încheia cu această instituție decât contracte de muncă pe durată determinată, care au un regim de remunerare inferioră celei acordate cadrelor didactice titulare, în măsura în care prima categorie de cadre didactice este compusă de (din) lucrători pe durată nedeterminată comparabili cu cei din a doua categorie, iar diferența de tratament, care se manifestă îndeosebi prin regimul de remunerare menționat, nu este justificată de un motiv obiectiv, aspecte a căror verificare este de competența instanței de trimitere.

18 Jurisprudența I.C.C.J., cu privire la sintagma «cauză reală și serioasă» este în sensul că:

- A. sintagma în discuție nu suscită controverse nici în doctrină, nici în practică, iar un prim element care trebuie subliniat este faptul că legea face vorbire despre cauză reală și serioasă pentru concediere, și pentru desființarea postului, care are ca efect concedierea angajatului și care, astfel, are legătură și cu persoana acestuia;
- B. angajatorul este obligat să indice în decizia de concediere analiza economică aflată la baza adoptării măsurii concedierii, strategia de dezvoltare pe viitor și să dovedească eficiența măsurilor de organizare/reorganizare, acestea reprezentând atributul său exclusiv, pe care unele instanțe îl indică a avea originea în art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul muncii. Angajatorul nu este ținut să aplice și nici să indice în decizia de concediere criteriile de selecție între posturi similare, obligația subzistând doar în cazul concedierilor colective. Instanțele de judecată nu pot să aprecieze asupra activității economice și nici asupra măsurilor de organizare și funcționare a unității conduse de angajator, acestea fiind chestiuni de oportunitate;
- C. așa cum rezultă din statuările făcute de Curtea Constituțională sintagma «cauză reală și serioasă» evocă fapte, ipoteze determinabile care să excludă abordările subiective. Cauza este reală când prezintă un caracter obiectiv, fiind impusă de nevoia surmontării unor dificultăți tehnice, economice, de imperativul economic al creșterii productivității muncii, al adaptării la evoluțiile noilor tehnologii. Cauza este serioasă atunci când situația unității angajatorului este una gravă, amenințând evoluția sau chiar viabilitatea ei. Toate aceste garanții ar rămâne lipsite de efect dacă nu ar putea fi supuse controlului instanțelor de judecată, care pot cere administrarea de probe în vederea evidențierii existenței cauzei reale și serioase ce a determinat desființarea locului de muncă.

19 Potrivit deciziei Curții Constituționale (nr.723/2020), obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii a fost:

- A. admisă, întrucât legea criticată încalcă principiul securității juridice în componenta sa privind calitatea legii, respectiv art.1 alin.(5) din Constituție, prin aceea că instituie un paralelism legislativ cu norme juridice intrate deja în fondul activ al legislației, împrejurare care nu mai poate fi remediată altfel decât prin invalidarea actului care produce paralelismul interzis de normele de tehnică legislativă. Legea pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii a fost declarată neconstituțională în ansamblu;
- B. respinsă ca inadmisibilă. Legea pentru completarea Legii nr.53/2003 – Codul muncii nu poate fi declarată neconstituțională în ansamblu deoarece o astfel de soluție ar fi contrară principiului securității juridice consacrat de art.1 alin.(5) din Constituție, în componenta sa privind calitatea legii;
- C. respinsă ca neîntemeiată, dată fiind reglementarea atât prin Legea nr.55/2020, cât și prin Legea nr.59/2020, a datei de 31 decembrie 2020 ca dată la care încetează aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.30/2020. În cazul legii de față, legiuitorul nu a operat o abrogare expresă, aceasta fiind implicită prin ajungerea la termen a aplicabilității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.30/2020, iar, pe de altă parte, a încorporat în Codul muncii soluții legislative de principiu anterior adoptate prin ordonanțe de urgență ale Guvernului, dar limitate în timp ca efect juridic, conferindu-le acestora un caracter de continuitate și stabilitate juridică și sporind gradul de generalitate și universalitate al normelor ce reglementează măsurile de protecție aplicabile angajaților ca urmare a decretării stării de asediu și a stării de urgență.

20 În cauza Convertito și alții împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului:

- A. a constatat că nu a fost încălcat art. 8 din Convenție. A subliniat că, prin anularea diplomelor de licență ale reclamanților, autoritățile nu au afectat brusc situația profesională a acestora, deoarece deficiențe privind nivelul lor de calificare permit să se considere că nu erau la înălțimea sarcinilor lor;
- B. a constatat că a fost încălcat art. 8 din Convenție. Apreciază că măsurile contestate nu răspundeau unei nevoi sociale imperioase și că, în orice caz, nu erau proporționale în raport cu scopurile legitime urmărite. De facto, nu erau necesare într-o societate democratică;
- C. a constatat că nu a fost încălcat art. 8 din Convenție. Anularea diplomelor de licență ale reclamanților este impusă de necesitatea de a asigura protejarea sănătății populației și un învățământ superior de calitate.

21 În materia calității procesuale:

- A. judecătorul va verifica existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate, pentru a constata dacă există identitate între părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății;
- B. calitatea de parte se poate transmite convențional, prin declarația făcută în fața judecătorului, indiferent de transmisiunea drepturilor ori situațiilor juridice deduse judecății;
- C. succesorul cu titlu particular poate să fie introdus în cauză, din oficiu.

22 În materia capacității procesuale:

- A. actele de procedură îndeplinite de cel care nu are capacitate de folosință sunt anulabile;
- B. nu pot sta în judecată asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică;
- C. lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a procesului.

23 În materia intervenției:

- A. după admiterea în principiu, intervenientul accesoriu nu poate renunța liber la judecarea cererii de intervenție;
- B. se poate dispune disjungerea cererii de intervenție principală atunci când soluționarea ei ar fi întârziată de judecarea cererii principale;
- C. calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se socotește neavenită doar dacă partea pentru care s-a intervenit a exercitat calea de atac, dar aceasta a fost anulată, perimată sau respinsă fără a fi cercetată în fond.

24 Comunicarea actelor de procedură se face:

- A. la cererea părții interesate și pe cheltuiala destinatarului, în mod nemijlocit, prin executori judecătorești sau prin servicii de curierat rapid;
- B. în caz de alegere de domiciliu, dacă partea a arătat și persoana însărcinată cu primirea actelor de procedură, la acea persoană;
- C. cu cel puțin 7 zile înaintea termenului de judecată.

25 În ceea ce privește probele:

- A. chiar dacă un anumit fapt este necontestat, instanța nu va putea decide că nu mai este necesară dovedirea lui, dacă proba corespunzătoare a fost solicitată și admisă;
- B. dispozițiile normative cuprinse în documente clasificate pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege;
- C. nu sunt valabile convențiile asupra admisibilității probelor întrucât derogă de la norme de procedură de ordine publică.

26 Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

- A. când niciuna dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei și nu a cerut în scris judecarea cauzei în lipsă;
- B. când legea stabilește un termen de finalizare a unei proceduri, însă acest termen s-a împlinit fără rezultat;
- C. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator.

27 Inadmisibilitatea cererii de recuzare:

- A. se constată de completul competent să soluționeze respectiva cerere de recuzare;
- B. nu poate fi constatată de completul în fața căruia s-a ivit incidentul, cu excepția cazului în care au fost recuzați alți judecători decât aceia care fac parte din completul căruia pricina i-a fost repartizată spre soluționare;
- C. poate fi constatată chiar de completul în fața căruia s-a formulat cererea, pentru ipoteza în care sunt invocate alte motive decât cele prevăzute la art. 41 și 42 C.proc.civ., sau cererea privește alți judecători decât aceia care fac parte din completul investit cu soluționarea pricinii ori este îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate.

28 Dacă în cursul procesului dreptul litigios este transmis prin acte între vii cu titlu particular:

- A. succesorul cu titlu particular poate interveni în proces sau poate fi introdus în cauză, la cerere sau din oficiu, în orice stare a pricinii;
- B. succesorul cu titlu particular este obligat să intervină în cauză prin formularea unei cereri de intervenție voluntară principală;
- C. judecata va continua întotdeauna între părțile inițiale.

29 Norma de procedură civilă:

- A. este de imediată aplicare;
- B. poate ultraactiva în ceea ce privește condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite;
- C. în vigoare la data săvârșirii faptelor juridice ce fac obiectul probațiunii se aplică întotdeauna în privința administrării probelor.

30 Necompetența instanțelor române:

- A. trebuie invocată până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii;
- B. atrage declinarea de competență în favoarea instanțelor competente, chiar dacă acestea nu sunt ale unui alt stat membru al Uniunii Europene;
- C. poate atrage inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată formulate.

31 Cererea de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.:

- A. se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de cea care a dat hotărârea care încalcă autoritatea de lucru judecat;
- B. atrage, în cazul admiterii sale, anularea celei din urmă hotărâri și trimiterea cauzei spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat;
- C. este inadmisibilă de plano dacă hotărârea atacată nu evocă fondul.

32 Actul se consideră comunicat și atunci când:

- A. partea refuză primirea actului depus în instanță și comunicat în ședință, caz în care actul poate fi restituit deponentului;
- B. partea a cerut comunicarea actului unei alte părți;
- C. actul este afișat, în toate cazurile, prin executor judecătoresc, atât la sediul instanței cât și în afara instanței.

33 În ceea ce privește taxa de timbru:

- A. dovada achitării acesteia trebuie atașată cererii de chemare în judecată, dacă aceasta din urmă este supusă timbrării, în caz contrar fiind incident un caz de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. aceasta poate face obiectul micșorării quantumului de către instanță, la libera sa apreciere, atunci când este inclusă în quantumul cheltuielilor de judecată;
- C. stabilită de instanță poate fi contestată până la stabilirea primului termen de judecată, la instanța ierarhic superioară.

34 Contestația în anulare:

- A. este inadmisibilă dacă motivul privind nelegala citare a fost invocat în recurs, dar recursul a fost anulat ca netimbrat;
- B. se soluționează de urgență și cu precădere, cu citarea părților dacă legea o impune, prin hotărâre definitivă;
- C. dacă este exercitată concomitent recursului, contestația are prioritate, întrucât poate provoca anularea hotărârii atacate, sancțiune care este mai drastică decât casarea.

35 Părțile pot conveni asupra stingerii litigiului prin tranzacție:

- A. situație în care cererea pentru darea hotărârii va putea fi primită chiar de un singur judecător, dacă părțile se înfățișează la ziua stabilită pentru judecată;
- B. numai în fața instanțelor de fond;
- C. hotărârea de expedient fiind susceptibilă de revizuire dacă încalcă cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă anterioară, pronunțată între aceleași părți.

36 Cu privire la termenul în cunoștință:

- A. cererea de preschimbare se soluționează de urgență, în camera de consiliu, cu citarea în termen scurt a părților;
- B. preschimbarea acestuia din oficiu nu se poate realiza decât înainte de primul termen de judecată;
- C. acesta nu este aplicabil dacă citația a fost înmănată personal părții, dar cu mai puțin de 5 zile înainte de termenul de judecată, iar partea a lipsit la respectivul termen.

37 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea sintagmei "până la soluționarea contestației la executare" din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea definitivă a contestației la executare;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în noțiunea de probe noi ce pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- C. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 472 și art. 491 din Codul de procedură civilă, apelul/recursul incident sau provocat nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin apelul/recursul principal.

38 Cu privire la sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art.509 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a decis că:

- A. este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire referitor la situația în care, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții;
- B. nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor;
- C. nu sunt încălcate principiul supremației Constituției și principiul legalității.

39 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. o persoană în favoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre împotriva statului nu are obligația de a iniția o procedură distinctă pentru a obține executarea silite: autoritățile statului sunt cele cărora le revine în primul rând sarcina de a garanta executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva statului, începând cu data la care hotărârea devine obligatorie și executorie;
- B. litera și spiritul art. 6 din Convenție obligă instanța ca, dacă o persoană renunță de bunăvoie la garanțiile care sunt consacrate în acesta în mod expres sau tacit, printre care cea de a întreba sau de a solicita audierea unui martor, să dispună din oficiu audierea martorului respectiv;
- C. chiar în absența vreunei dispoziții legale naționale privind raporturile dintre magistrații tribunalului și personalul biroului pentru expertize, dreptul intern român oferă suficiente garanții cu privire la imparțialitatea magistraților tribunalului în exercitarea funcției lor, atunci când sunt chemați să se pronunțe în litigii implicând biroul pentru expertize care funcționează în jurisdicția lor.

40 Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că:

- A. instanțele naționale au competența să examineze validitatea unui act al Uniunii Europene, putându-l declara valid sau, după caz, invalid;
- B. Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 nu interzice instanței competente a unui stat membru care dorește să audieze ca martor o parte care are reședința în alt stat membru, pentru a efectua o astfel de audiere, să citeze această parte în fața sa și să o audieze în conformitate cu dreptul statului membru al instanței respective;
- C. în măsura în care soluția dintr-o hotărâre judecătorească care apare ulterior pronunțării sale ca incompatibilă cu dreptul Uniunii, a fost pronunțată de o instanță națională de ultim grad, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, ca urmare, printre altele, a împrejurării că o încălcare printr-o astfel de decizie a drepturilor conferite de dreptul Uniunii nu mai poate, în mod normal, să facă obiectul unei remedieri, particularii se pot vedea privați de posibilitatea de a angaja răspunderea statului pentru a obține, pe această cale, o protecție juridică a drepturilor lor.

41 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului A., la data de 23.12.2020, reclamantul I.D. a chemat-o în judecată pe pârâta Casa Județeană de Pensii B., solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea deciziei de pensie pentru limită de vârstă nr. 274137/02.09.2020, precum și revizuirea pensiei și obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de pensie în care la calculul pensiei să se utilizeze stagiul complet de cotizare de 25 ani, începând cu data de 01.10.2020. În motivare, a arătat că drepturile sale de pensie pentru limită de vârstă au fost stabilite prin decizia nr. 274137/02.09.2020, începând cu data de 02.08.2020; în decizie, la calculul pensiei s-a reținut un stagiul complet de cotizare de 35 de ani, conform art. 53 alin. (3) din Legea nr. 263/2010. Din adeverința nr.12916/07.05.2014 emisă de T. S.A., rezultă că în perioadele 07.07.1975 – 17.02.1978 și 22.06.1979 – 01.04.2001, având funcția de mecanic aviație aparate bord și tehnician specialist aviație, a fost încadrat în grupa a II-a de muncă, în procent de 100%, conform actului comun al MMPS nr.6886/1990 și Ordinului MMPS și MSCNPS nr.125/1990, poziția 16 și 17 din anexa nr.2 și Raportului intern nr.5409/08.05.1991, aprobat de conducerea companiei. În adeverință se mai menționează că, în perioada 01.04.2001- 26.05.2014, având funcția de tehnician specialist aviație, a lucrat în condiții deosebite de muncă conform avizului pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite nr.129/31.10.2002, prelungit până la data de 31.12.2006, nr.6/24.08.2007, nr.4/03.04.2009, nr.4/12.04.2010, nr.4/15.03.2011, nr.4/25.04.2012 și nr.132/17.04.2013 emise de Inspectoratul Teritorial de Muncă București.

Având în vedere că a realizat stagii de cotizare în grupa a II-a de muncă și în condiții deosebite de muncă o perioadă mai mare de 25 de ani, solicită să fie utilizat la calculul pensiei un stagiul complet de cotizare de 25 de ani, conform art. 56 alin. (3) lit. c) raportat la art. 30 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Pârâta nu a formulat întâmpinare.

Tribunalul va pronunța următoarea soluție:

- A. admite cererea de chemare în judecată, anulează decizia de pensie pentru limită de vârstă nr. 274137/02.09.2020, obligă pârâta să emită o decizie de pensie prin care să utilizeze, la calculul pensiei, un stagiul complet de cotizare de 25 de ani, începând cu data de 01.10.2020. Reține în motivare faptul că din adeverință rezultă că reclamantul a desfășurat activitatea în condiții speciale, conform art. 30 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 263/2010, o perioadă mai mare de 25 de ani;
- B. admite cererea de chemare în judecată, obligă pârâta să emită o decizie de pensie prin care să utilizeze, la calculul pensiei, un stagiul complet de cotizare de 25 de ani, începând cu data de 02.08.2020. Reține în motivare faptul că din adeverință rezultă că reclamantul a desfășurat activitatea în condiții speciale, conform art. 30 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 263/2010, o perioadă mai mare de 25 de ani, iar revizuirea drepturilor de pensie se dispune de la data stabilirii drepturilor de pensie, conform art. 107 din Legea nr. 263/2010;
- C. respinge cererea de chemare în judecată, întrucât din probele administrate nu rezultă că este aplicabil art. 56 alin. (3) lit. c) raportat la art. 30 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

- 42 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului A., reclamanta C.V. a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii T., anularea deciziei de respingere a cererii de pensionare pentru limită de vârstă nr. J/4024 din 16.03.2020 și obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, începând cu data de 20.02.2020, data depunerii cererii de pensionare la casa de pensii.

În motivare, a arătat că este născută la data de 20.02.1957, iar, potrivit deciziei de pensie contestate, a realizat un stagiul de cotizare de 13 ani 8 luni și 9 zile. La acest stagiul se adaugă și perioada 1981 – 1987 lucrată în fostul CAP Sălcișoara, respectiv 7 ani, rezultând un stagiul de cotizare de 20 de ani 8 luni și 9 zile, mai mare decât cel minim prevăzut de lege.

Perioada 1981 – 1987 reprezintă timp util la pensie realizat ca agricultor, și este atestată de adeverința nr. 4181/23.05.2018 eliberată de Primăria Comunei Jurilovca. Această adeverință îndeplinește toate condițiile de formă și de fond prevăzute de lege, conține toate elementele pentru stabilirea timpului util la pensie și menționează în mod expres că perioada 1981 – 1987 reprezintă timp util la pensie realizat de reclamantă ca agricultor, în condițiile reglementate de legislația privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, anterioară datei de 1 aprilie 2001. De asemenea, stagiul de cotizare atestat de adeverința nr. 4181/23.05.2018 eliberată de Primăria Comunei Jurilovca rezultă și din carnetul de muncă depus la dosar.

Pârâta a formulat întâmpinare, prin care a arătat că există inadvertențe între informațiile din adeverința nr. 4181/23.05.2018 eliberată de Primăria Comunei Jurilovca și cele din adeverința nr. 660/08.03.1996 emisă de Consiliul Local Comuna Unirea, care cuprinde aceleași date, cu excepția denumirii CAP, care în adeverința nr. 660/1996 este "6 martie". De asemenea, a susținut că timpul util la pensie realizat de agricultori nu poate fi luat în considerare la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

Tribunalul va pronunța următoarea soluție:

- va respinge cererea de chemare în judecată, cu motivarea că timpul util la pensie realizat de agricultori nu se ia în considerare la stabilirea stagiului minim de cotizare;
- va admite cererea de chemare în judecată, cu motivarea că, prin probele administrate în cauză, a fost dovedit timpul util la pensie realizat ca agricultor, iar reclamanta îndeplinește condițiile privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare, prevăzute de lege;
- va respinge cererea de chemare în judecată, întrucât reclamanta nu îndeplinește condiția privind vârsta standard de pensionare.

- 43 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului B., reclamantul G.F., prin Sindicatul T. din STB S.A., în contradictoriu cu pârâta STB S.A., a solicitat instanței anularea deciziei de sancționare disciplinară nr. 2838/29.06.2020 emisă de pârâtă și obligarea pârâtei să restituie reclamantului sumele reținute în temeiul deciziei anulate.

În motivare, a arătat că are funcția de maistru în cadrul Direcției Transport Mentenanță. La data de 29.06.2020, prin Decizia nr.2838, a fost sancționat disciplinar cu "reducerea salariului cu 5% pe o perioadă de 3 luni". Conform acestei decizii, pentru efectuarea cercetării disciplinare, a fost convocat pentru audiere la data de 13.05.2020, convocatorul fiindu-i înmănat sub semnătură la data de 29.04.2020. La data de 13.05.2020 reclamantul nu s-a prezentat în fața comisiei, iar comisia de disciplină a hotărât amânarea cercetării disciplinare pentru termenul din data de 27.05.2020, la solicitarea reprezentantului sindical T.C.

Reprezentanta compartimentului de resurse umane i-a solicitat să se prezinte la ea în birou, pentru a îi înmâna convocatorul la cercetarea disciplinară din data de 27.05.2020, însă reclamantul nu s-a prezentat.

Reclamantul a susținut că decizia de sancționare este nulă întrucât nu a fost convocat la cercetarea disciplinară.

Pârâta, prin întâmpinare, a susținut că cercetarea disciplinară din data de 27.05.2020 a privit aceleași fapte indicate prin convocatorul comunicat reclamantului la data de 29.04.2020, astfel încât reclamantul cunoștea obiectul cercetării. De asemenea, reprezentanta departamentului de resurse umane i-a comunicat verbal că cercetarea disciplinară va avea loc în data de 27.05.2020 iar reclamantul, încălcând principiul bunei credințe, a refuzat să se prezinte pentru înmânarea convocatorului.

Tribunalul va pronunța următoarea soluție:

- va admite cererea de chemare în judecată, cu motivarea că angajatorul avea obligația de a preda personal salariatului, cu semnătură de primire, convocatorul, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare cu conținut declarat, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta;
- va respinge cererea de chemare în judecată, cu motivarea că reclamantul a încălcat principiul bunei credințe prevăzut de art. 8 din Codul muncii, refuzând să se prezinte pentru a îi fi comunicat convocatorul;
- va admite cererea de chemare în judecată, reținând că reclamantului nu i-a fost comunicată convocarea la cercetarea disciplinară, conform legii.

44 Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Identificați soluția Curții Constituționale (decizia 342/2019):

- A. va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Instituind o nouă reglementare, legiuitorul nu a abrogat dispozițiile referitoare la aceeași materie din Legea nr. 53/2003. Această opțiune legislativă este justificată însă de faptul că între materia reglementată de art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 și cea reglementată de art. 211 lit. a) din Legea dialogului social nr. 62/2011 nu există o suprapunere perfectă, ultimul text de lege nereferindu-se la litigiile ce privesc încheierea contractului individual de muncă. Curtea apreciază că, în realitate, aspectele invocate de autorul excepției privesc probleme de aplicare a legii, a căror soluționare revine competenței instanței de judecată, și nu competenței instanței de contencios constituțional;
- B. va admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art.1 alin. (5) referitor la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 referitor la dreptul de acces liber la justiție, art.41 privind munca și protecția socială a muncii și art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind procesul echitabil;
- C. va respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii ca neîntemeiată, dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. De altfel, prin decizia nr. 1.154 din 13 septembrie 2011, Curtea Constituțională a examinat dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 53/2003 și a constatat că acestea sunt constituționale.

45 În raport de jurisprudența Î.C.C.J., în interpretarea dispozițiilor art. 165 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă, în scopul verificării condiției ca anumite venituri suplimentare să fi făcut parte din baza de calcul al pensiei, trebuie avută în vedere noțiunea de "baza de calcul al pensiei" astfel cum era definită de dispozițiile art. 10 raportat la art. 21 din Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, în forma inițială, respectiv în forma modificată prin art.III pct. 1 din Legea nr.49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale, după caz, raportat la cuprinsul anexei nr.15 la Normele de aplicare a prevederilor Legii nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, cu completările ulterioare, sau verificarea trebuie să se raporteze la baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, conform legislației în vigoare în perioada realizării veniturilor salariale, astfel cum este atestată de emitentul adeverinței, instanța va dispune că:

- A. art. 164 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 (care este similar cu art. 165 din Legea nr. 263/2010) nu instituie o prezumție că, pentru veniturile ce au făcut parte din baza de calcul al pensiilor potrivit legislației anterioare s-a plătit contribuția de asigurări sociale;
- B. art. 165 din Legea nr. 263/2010 se referă la salariul tarifar, iar noțiunea de salariu tarifar/retribuție tarifară nu trebuie confundată cu noțiunea de salariu brut realizat sau venit brut, aceasta din urmă reprezentând "o variantă de interpretare izolată a dispozițiilor art.165 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și, deci, contrară interpretării și înțelesului exact al normei, dat de corelarea sa necesară cu alin. (2) al aceluiași articol. Retribuția tarifară sau salariul tarifar înscris în carnetul de muncă este brut sau net după cum s-a stabilit "cu" sau "fără impozit", motiv pentru care concluzia care se impune este aceea că salariul înscris în carnetul de muncă până la 1 aprilie 2001, la care face referire art. 165 din Legea nr. 263/2010, reprezintă retribuție tarifară/salariu tarifar brut sau net, după caz, în funcție de cum era acesta, cu sau fără impozit;
- C. salariul brut, menționat de art. 165 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, s-ar referi la echivalentul câștigului brut care cuprinde salariul de încadrare, sporurile și alte drepturi încasate de salariat potrivit legii, și nu la salariul tarifar de încadrare care era menționat în carnetul de muncă.

46 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. trebuie admisă existența acțiunilor patrimoniale neevaluabile în bani pentru acele ipoteze în care evaluarea dreptului patrimonial dedus judecării ar fi excesiv de dificilă, nepretându-se niciunui calcul exact sau estimatoriu;
- B. cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face și prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă;
- C. în cazul litigiilor având ca obiect recuperarea cheltuielilor judiciare pe cale separată, pârâtul nu poate fi exonerat de plata cheltuielilor de judecată odată ce s-a admis acțiunea reclamantului, iar suportarea cheltuielilor de judecată nu are semnificația unei duble sancționări a pârâtului pentru culpa din primul proces, ci pentru aceea decurgând din manifestarea sa procesuală în cel de-al doilea litigiu.

47 Curtea Constituțională, verificând dispozițiile legale referitoare la strămutare, a constatat că:

- A. sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este neconstituțională întrucât obligația consemnării unei cauțiuni reprezintă o condiție prin care se restrânge accesul la justiție al părții, iar impunerea acestei cerințe suplimentare pentru suspendarea cauzei pentru judecarea căreia se solicită strămutarea încalcă cerința justului echilibru între interesul privat și cel general aflate în conflict;
- B. aceste dispoziții sunt constituționale și în cazul în care motivul de bănuială legitimă se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți;
- C. sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este constituțională în raport cu criticile formulate.

48 Prin cerea de chemare în judecată înregistrată pe rolul judecătoriei, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 50.000 lei, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a unui spațiu de depozitare.

În vederea determinării contravalorii lipsei de folosință, instanța a dispus administrarea probei prin raport de expertiză în specialitatea evaluare imobiliară.

Raportul de expertiză a fost depus pentru termenul din 01.10.2020, iar părțile au formulat obiecțiuni. Instanța a încuviințat obiecțiunile părților, le-a comunicat expertului și i-a pus în vedere acestuia să depună până la următorul termen răspunsul său.

La termenul din 15.12.2020, expertul depune la dosar răspunsul la obiecțiuni, iar instanța amână cauza pentru a permite părților să ia la cunoștință răspunsul expertului.

La următorul termen, avocatul pârâtului formulează o cerere de amânare pentru imposibilitate de prezentare, întrucât, în aceeași zi trebuie să asigure asistență juridică într-o altă cauză aflată pe rolul altei instanțe, depunând totodată un nou set de obiecțiuni la raportul de expertiză.

Partea adversă, prezentă la termen, se opune cererii de amânare ca nedovedită și solicită respingerea noilor obiecțiuni la raportul de expertiză ca tardive, întrucât acestea vizează, de fapt, raportul inițial, pe de-o parte, și pe de altă parte, acestea sunt și neconcludente, întrucât pârâtul nu critică evaluarea propriu-zisă, ci formulează mai degrabă apărări pe fondul cauzei.

Instanța respinge cererea de amânare pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului pârâtului, pe motiv că aceasta nu este dovedită, respinge obiecțiunile la raportul de expertiză ca tardive, acordă cuvântul pe fond și reține cauza în pronunțare. Pronunțarea are loc în aceeași zi.

Împotriva acestei sentințe declară apel pârâtul, solicitând anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe.

În motivare, apelantul-pârât a arătat că prima instanță i-a încălcat dreptul la apărare prin aceea că i-a respins nejustificat cererea de amânare pentru imposibilitate de prezentare a avocatului, pe de-o parte, și, pe de altă parte, deși i-a respins cererea pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului, prima instanță nu a amânat pronunțarea pentru a-i permite să depună concluzii scrise.

Considerând situația de fapt dovedită, Tribunalul:

- A. va admite apelul, va anula sentința atacată și va reține cauza spre rejudecare;
- B. va admite apelul, va anula sentința atacată și va trimite cauza spre rejudecare;
- C. va respinge apelul ca nefondat.

- 49 La data de 03.01.2019, reclamantul AA l-a chemat în judecată pe pârâțul BB solicitând instanței să îl oblige pe acesta la plata sumei de 5.000 lei cheltuieli de judecată efectuate de reclamant în dosarul nr. X/Y/2014, soluționat definitiv la data de 18.11.2015, precum și la plata sumei de 50.000 lei cu titlu de despăgubire materială.
- În motivare, reclamantul a arătat că în cadrul litigiului anterior pârâțul a încercat anularea autorizației sale de construire, motiv pentru care nu a mai putut avansa cu lucrările până la soluționarea procesului și urmare a acestei întârzieri costul materialelor de construcție a crescut, diferența de 50.000 lei constituind daunele solicitate în prezenta cauză.
- Pârâțul a formulat întâmpinare în termen legal, prin care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, întrucât nu se află în culpă procesuală.
- La primul termen de judecată, părțile fiind legal citate, pârâțul a invocat excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune cu privire la ambele capete de cerere.
- Prin sentința pronunțată în cauză, instanța a respins excepția prescripției, pe care anterior o unise cu fondul, cu motivarea că termenul care a început să curgă de la comunicarea hotărârii definitive din litigiul anterior nu se împlinise, și a admis cererea reclamantului în totalitate.
- Pârâțul BB a formulat apel, criticând doar soluția instanței cu privire la soluționarea celor două capete de cerere formulate de reclamant. Instanța de apel a respins apelul ca nefondat.
- Pârâțul BB a formulat recurs, prin care a reiterat excepția prescripției extinctive, arătând că soluția este nelegală sub acest aspect, sens în care invocă dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ. din perspectiva greșitei aplicări a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă.
- Instanța de recurs:**
- va respinge recursul, reținând că motivul referitor la prescripție putea și trebuia să fi fost invocat de recurentul pârât prin apelul formulat, astfel că nu mai poate fi primit în recurs;
  - va reține ca motiv de ordine publică greșita aplicare a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă și îl va admite;
  - va admite recursul și va constata prescris dreptul la acțiune.
-
- 50 Prin sentința nr. 1 a fost respinsă cererea formulată de reclamantul M în contradictoriu cu pârâțul N, având ca obiect revendicarea imobilului X. Sentința a fost pronunțată de Tribunalul A, iar Curtea de Apel A a respins prin decizia nr. 100 apelul reclamantului M, reiterând constatările de fapt și de drept ale Tribunalului. Recursul declarat împotriva acestei decizii a fost constatat ca tardiv formulat.
- Prin sentința nr. 2, pronunțată de Tribunalul B, a fost admisă în parte cererea reclamantului M împotriva pârâțului N având ca obiect revendicarea aceluiași imobil, respectiv a fost admisă numai pentru o parte din teren, pentru care, cu ocazia primului litigiu, instanța se pronunțase expres în sensul respingerii.
- Apelul declarat de pârât împotriva sentinței nr. 2 a fost soluționat tot de Curtea de Apel A. În cadrul judecării apelului în acest dosar, pârâțul N a invocat nelegala sa citare la prima instanță și autoritatea de lucru judecat a sentinței nr. 1 față de sentința nr. 2.
- Instanța de apel a respins, prin decizia nr. 200, apelul declarat de pârâțul N împotriva sentinței nr. 2 ca nefondat, reținând că partea fusese legal citată în fața primei instanțe și omițând să se pronunțe asupra incidenței autorității lucrului judecat.
- Recursul formulat de pârâțul N împotriva acestei decizii a fost de asemenea tardiv formulat, astfel că nu a fost analizat.
- În termen legal, pârâțul N a formulat cerere de revizuire împotriva deciziei nr. 200, pronunțată în al doilea litigiu, invocând contrarietatea de hotărâri între aceasta și decizia nr. 100. Cererea a fost depusă la Înalta Curte de Casație și Justiție.
- Cu privire la competența de soluționare a cererii de revizuire:**
- Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere;
  - Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța superioară în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, Tribunalul A;
  - Înalta Curte de Casație și Justiție își va reține competența, constatând că prima hotărâre a fost decizia nr. 100 a Curții de Apel A.